

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| திருமாலை ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ திருமாலை ॥

திருவரங்கப்பெருமால் அரையர் அருளிச்செய்த தனியன்

மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே! மதிள் அரங்கர்*
கற்றினம் மேய்த்த கழல் இணைக் கீழ்* உற்ற
திருமாலை பாடும் சீர்த் தொண்டரடிப் பொடி எம்
பெருமானை* எப்பொழுதும் பேசு

‡காவல் இல் புலனை வைத்துக்* கலி தன்னைக் கடக்கப் பாய்ந்து*
நாவலிட்டுழி தருகின்றோம்* நமன் தமர் தலைகள் மீதே*
மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த* முதல்வ! நின் நாமம் கற்ற*
ஆவலிப் புடைமை கண்டாய்* அரங்க மா நகருளானே! (1)

‡பச்சை மா மலை போல் மேனி* பவள வாய் கமலச் செங்கண்*
அச்சுதா! அமரர் ஏறே!* ஆயர் தம் கொழுந்தே! என்னும்*
இச்சுவை தவிர யான் போய்* இந்திர லோகம் ஆளும்*
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்* அரங்க மா நகருளானே! (2)

வேத நூல் பிராயம் நூறு* மனிசர் தாம் புகுவரேலும்*
பாதியும் உறங்கிப் போகும்* நின்றதில் பதினை ஆண்டு*
பேதை பாலகன் அதாகும்* பிணி பசி மூப்புத் துன்பம்*
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன்* அரங்க மா நகருளானே! (3)

மொய்த்த வல் வினையுள் நின்று* மூன்றெழுத்துடைய பேரால்*
கத்திர பந்தும் அன்றே* பராங்கதி கண்டு கொண்டான்*
இத்தனை அடியர் ஆனார்க்கு* இரங்கும் நம் அரங்கனாய*
பித்தனைப் பெற்றும் அந்தோ!* பிறவியுள் பிணங்குமாறே! (4)

பெண்டிரால் சுகங்கள் உய்ப்பான்*
பெரியதோர் இடும்பை பூண்டு*
உண்டிராக் கிடக்கும் போது*
உடலுக்கே கரைந்து நைந்து*

தண் துழாய் மாலை மார்பன்*
 தமர்களாய்ப் பாடி ஆடி*
 தொண்டு பூண்டமுதம் உண்ணாத்*
 தொழும்பர் சோறுகக்குமாறே! (5)

மறம் சுவர் மதிள் எடுத்து* மறுமைக்கே வெறுமை பூண்டு*
 புறம் சுவர் ஓட்டை மாடம்* புரளும் போதறிய மாட்டீர்*
 அறம் சுவர் ஆகி நின்ற* அரங்கனார்க்காட் செய்யாதே*
 புறம் சுவர்க் கோலஞ்செய்து* புள் கௌவக் கிடக்கின்றீரே! (6)

புலை அறம் ஆகி நின்ற* புத்தொடு சமணம் எல்லாம்*
 கலை அறக்கற்ற மாந்தர்* காண்பரோ கேட்பரோ தாம்*
 தலை அறுப்புண்டும் சாவேன்* சத்தியம் காண்மின் ஐயா*
 சிலையினால் இலங்கை செற்ற* தேவனே தேவன் ஆவான் (7)

வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர்* விதி இல் சாக்கியர்கள்* நின் பால்
 பொறுப்பரியனகள் பேசில்* போவதே நோயதாகி*
 குறிப்பெனக்கடையும் ஆகில்* கூடுமேல் தலையை ஆங்கே*
 அறுப்பதே கருமம் கண்டாய்* அரங்க மா நகருளானே! (8)

மற்றும் ஓர் தெய்வம் உண்டே* மதி இலா மானிடங்காள்*
 உற்ற போதன்றி நீங்கள்* ஒருவன் என்றுணர மாட்டீர்*
 அற்ற மேல் ஒன்றறியீர்* அவன் அல்லால் தெய்வம் இல்லை*
 கற்றினம் மேய்த்த எந்தை* கழல் இணை பணிமின் நீரே (9)

நாட்டினான் தெய்வம் எங்கும்* நல்லதோர் அருள் தன்னாலே*
 காட்டினான் திருவரங்கம்* உய்பவர்க்குய்யும் வண்ணம்*
 கேட்டிரே நம்பிமீர்காள்!* கெருட வாகனனும் நிற்கச்*
 சேட்டை தன் மடியகத்துச்* செல்வம் பார்த்திருக்கின்றீரே (10)

ஒரு வில்லால் ஓங்கு முந்நீர் அடைத்து* உலகங்கள் உய்யச்*
 செருவிலே அரக்கர் கோனைச்* செற்ற நம் சேவகனார்*
 மருவிய பெரிய கோயில்* மதில் திருவரங்கம் என்னா*
 கருவிலே திரு இலாதீர்!* காலத்தைக் கழிக்கின்றீரே (11)

நமனும் முற்கலனும் பேச* நரகில் நின்றார்கள் கேட்க*
 நரகமே சுவர்க்கம் ஆகும்* நாமங்கள் உடைய நம்பி*
 அவனதூர் அரங்கம் என்னாது* அயர்த்து வீழ்ந்தளிய மாந்தர்*
 கவலையுள் படுகின்றார் என்று* அதனுக்கே கவல்கின்றேனே! (12)

எறியு நீர் வெறி கொள் வேலை* மா நிலத்துயிர்கள் எல்லாம்*
 வெறி கொள் பூந் துளவ மாலை* விண்ணவர் கோனை ஏத்த*
 அறிவிலா மனிசர் எல்லாம்* அரங்கம் என்றழைப்பர் ஆகில்*
 பொறியில் வாழ் நரகம் எல்லாம்* புல் எழுந்தொழியும் அன்றே (13)

‡வண்டினம் முரலும் சோலை* மயில் இனம் ஆலும் சோலை*
 கொண்டல் மீதணவும் சோலை* குயில் இனம் கூவும் சோலை*
 அண்டர் கோன் அமரும் சோலை* அணி திருவரங்கம் என்னா*
 மிண்டர்பாய்ந்துண்ணும் சோற்றை விலக்கி* நாய்க்கிடுமினீரே (14)

மெய்யர்க்கே மெய்யன் ஆகும்* விதி இலா என்னைப் போல*
 பொய்யர்க்கே பொய்யன் ஆகும்* புட்கொடி உடைய கோமான்*
 உய்யப் போம் உணர்வினார்கட்கு* ஒருவன் என்றுணர்ந்த பின்னை*
 ஐயப்பாடறுத்துத் தோன்றும்* அழகன் ஊர் அரங்கம் அன்றே (15)

சூதனாய்க் கள்வன் ஆகித்* தூர்த்தரோடிசைந்த காலம்*
 மாதரார் கயற் கண் என்னும்* வலையுள் பட்டமுந்து வேனைப்*
 போதரே என்று சொல்லிப்* புந்தியுள் புகுந்து* தன் பால்
 ஆதரம் பெருக வைத்த* அழகன் ஊர் அரங்கம் அன்றே (16)

விரும்பி நின்றேத்த மாட்டேன்* விதி இலேன் மதி ஒன்றில்லை*
 இரும்பு போல் வலிய நெஞ்சம்* இறையிறை உருகும் வண்ணம்*
 சுரும்பமர் சோலை சூழ்ந்த* அரங்க மா கோயில் கொண்ட*
 கரும்பினைக் கண்டு கொண்டு* என் கண்ணினை களிக்குமாறே! (17)

இனி திரைத் திவலை மோத* எறியும் தண் பரவை மீதே*
 தனி கிடந்தரசு செய்யும்* தாமரைக் கண்ணன் எம்மான்*
 கனி இருந்தனைய செவ்வாய்க்* கண்ணனைக் கண்ட கண்கள்*
 பனி அரும்பு திருமாலோ* என் செய்கேன் பாவி யேனே! (18)

‡குட திசை முடியை வைத்துக்* குண திசை பாதம் நீட்டி*
 வட திசை பின்பு காட்டித்* தென் திசை இலங்கை நோக்கி*
 கடல் நிறக் கடவுள் எந்தை* அரவணைத் துயிலுமா கண்டு*
 உடல் எனக்குருகும் ஆலோ* என் செய்கேன் உலகத்தீரே! (19)

பாயு நீர் அரங்கந் தன்னுள்* பாம்பணைப் பள்ளி கொண்ட*
 மாயனார் திரு நன் மார்பும்* மரகத உருவும் தோளும்*
 தூய தாமரைக் கண்களும்* துவர் இதழ்ப் பவள வாயும்*
 ஆய சீர் முடியும் தேசும்* அடியரோர்க்ககலலாமே (20)

பணிவினால் மனம்தொன்றிப்* பவள வாய் அரங்கனார்க்குத்*
 துணிவினால் வாழ மாட்டாத்* தொல்லை நெஞ்சே! நீ சொல்லாய்*
 அணியினார் செம் பொன் ஆய* அருவரை அனைய கோயில்*
 மணி அனார் கிடந்த ஆற்றை* மனத்தினால் நினைக்கலாமே (21)

பேசிற்றே பேசல் அல்லால்* பெருமை ஒன்றுணரல் ஆகாது*
 ஆசற்றார் தங்கட்கல்லால்* அறியல் ஆவானும் அல்லன்*
 மாசற்றார் மனத்துளானை* வணங்கி நாம் இருப்பதல்லால்*
 பேசத்தான் ஆவதுண்டோ* பேதை நெஞ்சே! நீ சொல்லாய் (22)

கங்கையின் புனிதம் ஆய* காவிரி நடுவு பாட்டு*
 பொங்கு நீர் பரந்து பாயும்* பூம் பொழில் அரங்கந் தன்னுள்*
 எங்கள் மால் இறைவன் ஈசன்* கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டும்*
 எங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன்* ஏழையேன் ஏழையேனே! (23)

வெள்ள நீர் பரந்து பாயும்* விரி பொழில் அரங்கந் தன்னுள்*
 கள்வனார் கிடந்த வாறும்* கமல நன் முகமும் கண்டும்*
 உள்ளமே! வலியை போலும்* ஒருவன் என்றுணர மாட்டாய்*
 கள்ளமே காதல் செய்து* உன் கள்ளத்தே கழிக்கின்றாயே! (24)

குளித்து மூன்றனலை ஓம்பும்* குறி கொள் அந்தணமை தன்னை*
 ஒளித்திட்டேன் என் கண் இல்லை* நின் கணும் பத்தன் அல்லேன்*
 களிப்பதென் கொண்டு நம்பீ!* கடல் வண்ணா! கதறுகின்றேன்*
 அளித்தெனக்கருள் செய் கண்டாய்* அரங்க மா நகருளானே! (25)

போதெல்லாம் போது கொண்டு* உன் பொன்னடி புனைய மாட்டேன்*
 தீதிலா மொழிகள் கொண்டு* உன் திருக்குணம் செப்ப மாட்டேன்*
 காதலால் நெஞ்சம் அன்பு* கலந்திலேன் அது தன்னாலே*
 ஏதிலேன் அரங்கர்க்கெல்லே!* என் செய்வான் தோன்றினேனே! (26)

குரங்குகள் மலையை நூக்கக்* குளித்துத் தாம் புரண்டிட்டோடி*
 தரங்க நீர் அடைக்கல் உற்ற*சலம் இலா அணிலும் போலேன்*
 மரங்கள் போல் வலிய நெஞ்ச* வஞ்சனேன் நெஞ்சு தன்னால்*
 அரங்கனார்க்காட் செய்யாதே* அளியத்தேன் அயர்க்கின்றேனே! (27)

உம்பரால் அறியல் ஆகா* ஒளி உளார் ஆனைக்காகி*
 செம் புலால் உண்டு வாழும்* முதலை மேல் சீறி வந்தார்*
 நம் பரம் ஆயதுண்டே* நாய்களோம் சிறுமை ஓரா*
 எம்பிராற்காட் செய்யாதே* என் செய்வான் தோன்றினேனே! (28)

ஊர் இலேன் காணி இல்லை* உறவு மற்றொருவர் இல்லை*
 பாரில் நின் பாத மூலம்* பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி*
 கார் ஒளி வண்ணனே!* கண்ணனே! கதறுகின்றேன்*
 ஆர் உளர் களை கண் அம்மா!* அரங்க மா நகருளானே! (29)

மனத்தில் ஓர் தூய்மை இல்லை* வாயில் ஓர் இன் சொல் இல்லை*
 சினத்தினால் செற்றம் நோக்கித்* தீ விளி விளிவன் வாளா*
 புனத்துழாய் மாலையானே!* பொன்னி சூழ் திருவரங்கா*
 எனக்கினிக் கதி என் சொல்லாய்* என்னை ஆளுடைய கோவே! (30)

தவத்துளார் தம்மில் அல்லேன்* தனம் படைத்தாரில் அல்லேன்*
 உவர்த்த நீர் போல* என் தன் உற்றவர்க்கொன்றும் அல்லேன்*
 துவர்த்த செவ்வாயினார்க்கே* துவக்கறத் துரிசன் ஆனேன்*
 அவத்தமே பிறவி தந்தாய்* அரங்க மா நகருளானே! (31)

ஆர்த்து வண்டலம்பும் சோலை* அணி திருவரங்கந் தன்னுள்*
 கார்த் திரள் அனைய மேனிக்* கண்ணனே! உன்னைக் காணும்*
 மார்க்கம் ஒன்றறிய மாட்டா* மனிசரில் துரிசனாய்*
 மூர்க்கனேன் வந்து நின்றேன்* மூர்க்கனேன் மூர்க்கனேனே (32)

மெய் எல்லாம் போக விட்டு* விரி குழலாரில் பட்டு*
 பொய் எல்லாம் பொதிந்து கொண்ட* போழ்க்கனேன் வந்து நின்றேன்*
 ஐயனே! அரங்கனே!* உன் அருள் என்னும் ஆசை தன்னால்*
 பொய்யனேன் வந்து நின்றேன்* பொய்யனேன் பொய்யனேனே (33)

உள்ளத்தே உறையும் மாலை*
 உள்ளுவான் உணர்வொன்றில்லாக்*
 கள்ளத்தேன் நானும் தொண்டாய்த்*
 தொண்டுக்கே கோலம் பூண்டு*
 உள்ளுவார் உள்ளிற்றெல்லாம்*
 உடன் இருந்தறிதி என்று*
 வெள்கிப்போய் என்னுள்ளே நான்*
 விலவறச் சிரித்திட்டேனே! (34)

தாவி அன்றுலகம் எல்லாம்* தலைவிளாக்கொண்ட எந்தாய்*
 சேவியேன் உன்னை அல்லால்* சிக்கெனச் செங்கண் மாலே*
 ஆவியே! அமுதே* என் தன் ஆர் உயிர் அனைய எந்தாய்*
 பாவியேன் உன்னை அல்லால்* பாவியேன் பாவியேனே (35)

மழைக்கன்று வரை முன் ஏந்தும்* மைந்தனே! மதுர ஆறே*
 உழைக்கன்றே போல* நோக்கம் உடையவர் வலையுள் பட்டு*
 உழைக்கின்றேற்கு* என்னை நோக்காதொழிவதே* உன்னை அன்றே
 அழைக்கின்றேன் ஆதி மூர்த்தி!* அரங்க மா நகருளானே! (36)

தெளிவிலாக் கலங்கல் நீர் சூழ்* திருவரங்கத்துள் ஓங்கும்*
 ஒளி உளார் தாமே அன்றே* தந்தையும் தாயும் ஆவார்*
 எளியதோர் அருளும் அன்றே* என் திறத்தெம் பிரானார்*
 அளியன் நம் பையல் என்னார்* அம்மவோ! கொடியவாறே! (37)

மேம் பொருள் போக விட்டு* மெய்ம்மையை மிக உணர்ந்து*
 ஆம்பரிசறிந்து கொண்டு* ஐம் புலன் அகத்தடக்கி*
 காம்பறத் தலை சிரைத்து* உன் கடைத்தலை இருந்து வாழும்*
 சோம்பரை உகத்தி போலும்* சூழ் புனல் அரங்கத்தானே! (38)

அடிமையில் குடிமை இல்லா* அயல் சதுப்பேதி மாரில்*
 குடிமையில் கடைமை பட்ட* குக்கரில் பிறப்பர் ஏலும்*
 முடியினில் துளபம் வைத்தாய்!* மொய் கழற்கன்பு செய்யும்*
 அடியரை உகத்தி போலும்* அரங்க மா நகருளானே! (39)

திருமறு மார்வ! நின்னைச்* சிந்தையுள் திகழ வைத்து*
 மருவிய மனத்தர் ஆகில்* மா நிலத்துயிர்கள் எல்லாம்*
 வெருவறக்கொன்று சுட்டிட்டு* ஈட்டிய வினையர் ஏலும்*
 அரு வினைப் பயன் அதுய்யார்* அரங்க மா நகருளானே! (40)

வான் உளார் அறியல் ஆகா* வானவா! என்பர் ஆகில்*
 தேன் உலாம் துளப மாலைச்* சென்னியாய்! என்பர் ஆகில்*
 ஊனம் ஆயினகள் செய்யும்* ஊனகாரகர்களேலும்*
 போனகம் செய்த சேடம்* தருவரேல் புனிதம் அன்றே (41)

பழுதிலா ஒழுகல் ஆற்றுப்* பல சதுப்பேதி மார்கள்*
 இழி குலத்தவர்களேலும்* எம் அடியார்கள் ஆகில்*
 தொழுமினீர் கொடுமின் கொண்மின்! என்று* நின்னோடும் ஒக்க*
 வழி பட அருளினாய் போல்* மதிள் திருவரங்கத்தானே! (42)

அமர ஓர் அங்கம் ஆறும்* வேதம் ஓர் நான்கும் ஒதித்*
 தமர்களில் தலைவராய* சாதி அந்தணர்களேலும்*
 நுமர்களைப் பழிப்பர் ஆகில்* நொடிப்பதோர் அளவில்* ஆங்கே
 அவர்கள் தாம் புலையர் போலும்* அரங்க மா நகருளானே! (43)

‡பெண் உலாம் சடையினானும்* பிரமனும் உன்னைக் காண்பான்*
 எண் இலா ஊழி ஊழி* தவம் செய்தார் வெள்கி நிற்ப*
 விண் உளார் வியப்ப வந்து* ஆனைக்கன்றருளை ஈந்த
 கண்ணறா!* உன்னை என்னோ* களைகணாக் கருதுமாறே! (44)

‡வளவெழும் தவள மாட* மதுரை மா நகரந் தன்னுள்*
 கவளமால் யானை கொன்ற* கண்ணனை அரங்க மாலை*
 துளவத் தொண்டாய தொல் சீர்த்* தொண்டரடிப்பொடி சொல்*
 இளைய புன் கவிதை ஏலும்* எம்பிராற்கினிய வாறே! (45)

॥ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥